

PARAULA I VIDA

Celebrem la Mare de Déu de Núria, Patrona de tota la Diòcesi

Comencem setembre, i a la Diòcesi d'Urgell, en la festa de la Nativitat de la Beata Vergè Maria, el **8 de setembre**, s'escauen les festes de la Patrona principal de la Diòcesi, **la Mare de Déu de Núria**, i també de la Patrona principal d'Andorra, **la Mare de Déu de Meritxell**. Des de 1956, l'Església, a través del Papa Pius XII, va ratificar solemnement el seu Patronatge sobre tota la Diòcesi d'Urgell, que ja venia de l'antigor, quan volgué fer estada entre nosaltres amb la creu, la campana i l'olla. I va ser el 23 de setembre de 2014, que el Sant Pare Francesc ens va fer el gran regal de declarar el Santuari de Núria, Basílica menor, és a dir temple honorat entre els altres temples catòlics, perquè s'hi trobi la pau i la indulgència de la misericòrdia divina, i especialment un temple que aviva la unió amb l'Església de Roma i amb el seu Bisbe, el Papa Francesc, el successor de l'apòstol Pere, que ens urgeix a viure avui, amb generositat, l'Evangeli de l'alegria.

Celebrar la solemnitat de la nostra Patrona arreu de la Diòcesi ens torna

a recordar, amb **els senyals distintius de Núria, la creu, la campana i l'olla**, que venim de l'Amor crucificat i ressuscitat del Senyor Jesucrist, que ens empeny a estimar com Ell ha estimat, i a donar la pròpia vida com Ell a la **creu**. Ens ajuda a captar que la **campana**, la veu de Déu, és sempre el més important en les nostres vides, i que nosaltres, com campanes que ressonen, hem d'anunciar la seva veu, la seva Paraula, arreu i a tothom, perquè els homes se sentin atrets vers el seu Creador i Redemptor. I finalment l'**olla**, ens recorda que la solidaritat i la compartició que Sant Gil practicava a Núria amb els pastors, són els nostres distintius de creients, ja que és per l'amor solidari que ens reconeixeran com a fills de Déu i es farà visible la nostra fe.

La Vergè Maria, com a bona Mare de l'Església i Mare nostra, sempre recorda als seus fills, des de Núria, que cuidem la nostra fe cristiana i la transmetem amb fidelitat a les generacions que ens succeeixen, estimant les famílies i essent fidels a les nostres antigues arrels cristianes. Ella vol que visquem com a germans, sense odis ni violències, forjant un poble català unit

i agermanat, pacífic i just, respectuós i acollidor dels qui vénen a cercar un futur millor. I que posar el cap dintre l'olla, signifiqui que estimem i defensem la vida, totes les vides de petits i ancians, dels encara no nascuts i de tothom, perquè la fecunditat arribi a totes les llars de Catalunya i del món. Sempre posar la dignitat dels més febles i necessitats al centre de la nostra societat, que hem de fer solidària i justa. És Jesucrist qui dona sentit ple a les nostres vides, i Maria ens el regala des de la seva falda generosa de Núria. Ell ens beneeix amb la seva mà dreta i ens dona el seu Evangeli, camí de vida, amb l'esquerra.

Que la Mare de Déu de Núria allargui el seu favor a tots els qui acudim a la seva protecció, perquè ens ajudi i ens refaci. Posem a les seves mans la nostra Diòcesi; els joves, la fe i el discerniment vocacional; així com el futur del nostre país que viu moments transcendents. Ella beneeix la nostra tan antiga i tan jove nació catalana, ens guarda de perdre la fe en Déu, i sempre ens ensenya el camí de l'amor, la justícia i la pau.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Clausura de l'any centenari de la mort del Venerable Mn. Josep Gras

Els dies 6 i 7 de juliol van tenir lloc a Granada els actes celebratius de la clausura de l'any centenari de la mort del Venerable Mn. Josep Gras i Granollers (Agramunt, 1834 - Granada, 1918), prevere fundador de la Congregació de les Filles de Crist Rei. S'hi van fer presents el Vicari general de la Diòcesi, Mn. Josep M. Mauri, i el Degà del Capítol Catedral d'Urgell, Mn. Xavier Parés, en representació del Sr. Arquebisbe d'Urgell que havia presidit les celebracions fa un any de l'obertura d'aquest any centenari.

Els actes foren presidits per les Germanes de la Congregació de les Filles de Crist Rei, encapçalades per la Superiora general de l'Institut, Rvma. Gna. Rita María Zurita Fernández, i el Consell General de l'Institut i van comptar amb la presència de la comunitat de Germanes Filles de Crist Rei establerta des de fa un any a Agramunt, vila natal de Mn. Gras.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'agraïment, la consciència del do (i II)

Agrair és un acte de consciència. Comença quan un s'adona que podria no ser-hi, quan un pren consciència del valor que tenen els altres, de la necessitat que té dels altres per seguir vivint. Agrair és l'art de donar gràcies. Es poden donar amb els ulls, amb les mans, amb el bes, amb l'abraçada. Es poden donar per carta, també per email. La qüestió és donar-los cercant cadascú la via que li és més pròpia.

El do rebut generosament estimula el sentiment d'agraïment. Cal, però, arribar a temps. De no res serveix agrair quan el donant ja no ho pot escoltar. És un acte estèril. Cal arribar a temps, dir-li obertament, reconèixer el do que t'ha donat.

El principal obstacle a l'agraïment és la inconsciència. Tot comença i tot acaba amb un acte de consciència. Tenir consciència és adonar-se dels dons rebuts. Només el qui s'adona de tot el que hi ha i de tot el que ha rebut generosament de la natura, dels seus pares, dels mestres, del cercle de persones que l'envolten, pot practicar l'agraïment. El segon obstacle és l'autosuficiència, aquesta estulta creença que consisteix en creure que tot és mèrit propi, que res no m'ha estat regalat, que no es deu res a ningú. L'estult arriba a creure's que el mateix acte d'existir és un mèrit, una conquesta; quan, de fet, és el do més gran.

Tot ens ha estat donat. Qui té consciència del do integral, practica un agrair integral. No li costa agrair;

no ho interpreta com un acte d'humiliació; ho interpreta com un acte de justícia i de reconeixement.

Hi som. Podríem no ser-hi. Ningú no ha escollit la seva natura, els talents amagats que hi ha en ell. Hi ha el do material; però també el do immaterial. No podem tornar als pares el que ens han donat, la mateixa existència, però podem ser agraïts amb ells. No podem tornar als mestres, la saviesa que ens han transmès, però podem comunicar el que hem après als qui vénen després de nosaltres.

El millor agrair és donar-se; és treballar el do rebut per oferir-lo al món.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Celebremos la Virgen de Nuria, Patrona de toda la Diócesis

Empezamos septiembre, y en la Diócesis de Urgell, en la fiesta de la Natividad de la Bienaventurada Virgen María, el **8 de septiembre**, celebramos las fiestas de la Patrona principal de la Diócesis, **la Virgen de Nuria**, y también de la Patrona principal de Andorra, **la Virgen de Meritxell**. Desde 1956, la Iglesia, a través del Papa Pío XII, ratificó solemnemente su Patronazgo sobre toda la Diócesis de Urgell, que ya venía desde antiguo, cuando quiso hacer estancia entre nosotros con la cruz, la campana y la olla. Y fue el 23 de septiembre de 2014, cuando el Santo Padre Francisco nos hizo el gran regalo de declarar el Santuario de Nuria, Basílica menor, es decir templo honrado entre los otros templos católicos, para que se reencuentre la paz y la indulgencia de la misericordia divina, y especialmente un templo que avive la unión con la Iglesia de Roma y con su Obispo, el Papa Francisco, sucesor del apóstol Pedro, que nos apremia a vivir con generosidad el Evangelio de la alegría.

Celebrar la solemnidad de nuestra Patrona en toda la Diócesis nos vuelve a recordar, con **las señales distintivas de Nuria, la cruz, la campana y la olla**, que venimos del Amor crucificado y resucitado del Señor Jesucristo, que nos impulsa a amar como Él ha amado, y a dar la propia vida como Él en **la cruz**. Nos ayuda a captar que **la campana**, la voz de Dios, es siempre lo más importante en nuestras vidas, y que nosotros, como campanas que resuenan, tenemos que anunciar su voz, su Palabra, en todo el mundo y a todos, para que los hombres se sientan atraídos hacia su Creador y Redentor. Y finalmente **la olla**, nos recuerda que la solidaridad y el compartir que San Gil practicaba a Nuria con los pastores, son nuestros distintivos de creyentes, ya que es por el amor solidario que nos reconocerán como hijos de Dios y se hará visible nuestra fe.

La Virgen María, como buena Madre de la Iglesia y Madre nuestra, siempre recuerda a sus hijos, desde Nuria, que cuidemos nuestra fe cristiana y la transmitamos con fidelidad a las generaciones que nos suceden, amando a las familias y siendo fieles a nuestras antiguas raíces cristianas. Ella quiere que vivamos como hermanos, sin odios ni violencias, forjando un pueblo catalán unido y hermanado, pacífico y justo, respetuoso y acogedor de los que vienen a buscar un futuro mejor. Y que meter la cabeza dentro de la olla, ha de significar que amamos y defendemos la vida, todas las vidas de pequeños y ancianos, de los aún no nacidos y de todos, para que la fecundidad llegue a todos los hogares de Cataluña y del mundo. Siempre poner la dignidad de los más débiles y necesitados en el centro de nuestra sociedad, que tenemos que hacer solidaria y justa. Es Jesucristo quien da sentido pleno a nuestras vidas, y María nos lo regala desde su regazo generoso de Nuria. Él nos bendice con su mano derecha y nos da su Evangelio, camino de vida, con la izquierda.

Que la Virgen de Nuria conceda su favor a todos los que acudimos a su protección, para que nos ayude y nos rehaga. Pongamos en sus manos nuestra Diócesis; los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional; así como el futuro de nuestro país que vive momentos trascendentales. Ella bendice nuestra tan antigua y tan joven nación catalana, nos guarda de perder la fe en Dios, y siempre nos enseña el camino del amor, la justicia y la paz.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

APLECS I DEVOCIÓ POPULAR A LA DIÒCESI

APLEC AL SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE MERITXELL

El Santuari de Meritxell, pelegrinatge marià al Principat d'Andorra

Al Principat d'Andorra ja està tot a punt per a la festa de la Mare de Déu de Meritxell el proper 8 de setembre: és un pelegrinatge de la societat andorrana en els seus diversos estaments, i s'hi donen cita al santuari els representants polítics al Parlament i als Comuns, en diferents estaments i organismes... a més de les famílies que han pujat en romeria, els infants de la casa de colònies d'Aina, els avis, sardanistes i amics de la Mare de Déu.

Mn. Ramon Rosell els acull, i des de la nit abans, la Mare de Déu de Meritxell, «Llum del Migdia», rep a centenars de pelegrins, participants en celebracions eucarístiques i pregàries. La Mare de Déu de Meritxell és una talla romànica que fa dos anys va estrenar cambril al santuari. La celebració de l'Eucaristia central serà presidida per Mons. Joan-Enric Vives, a les onze del matí del dissabte dia 8, i serà solemnitzada pel Cor dels Petits Cantors d'Andorra.

El santuari és un espai en el que es concentra una gran devoció per la Mare de Déu, i és una de les esglésies més importants de la diócesi en la que, en atenció a la seva història i cultura, vida litúrgica i pastoral, particularment

significatives, a la que el Papa Francesc va concedir el títol de Basílica menor. Un títol que posa en relleu la seva exemplaritat com a centre d'especial acció litúrgica i pastoral al país i a la Diócesi i reconeix el seu valor monumental i la seva vida litúrgica i pastoral. Ha rebut visites de personatges molt significats, la darrera, la de Marcelo Rebelo de Sousa, President de Portugal.

De fet, la història del Principat d'Andorra va de bracet amb la Mare de Déu de Meritxell i ha forjat d'alguna manera, la identitat dels habitants de les seves valls.

En el marc dels orígens d'aquest santuari, la llegenda explica que el dia de Reis un pastor va trobar la Mare de Déu dessota d'una gaverbera florida, enmig

de la neu, en aquell indret s'hi va acabar fent el santuari, que va passar per moltes vicissituds; la darrera el seu incendi, en la matinada del dia de l'aplec de l'any 1972, en la que es van cremar documents originals del santuari i les imatges i retaules que decoraven l'interior del temple, inclosa la talla romànica de la Verge. Les ruïnes que van quedar en peus es van rehabilitar el 1994 i la capella de Santa Maria de Meritxell es converteix en la seu de l'exposició permanent «Meritxell Memòria».

El Santuari de Meritxell forma part de la Ruta Mariana, ruta que uneix els santuaris marians del Pilar (Saragossa), Torreciutat (Osca), Lourdes (França), Montserrat (Barcelona) i Meritxell.

► **L'equip formador de l'Escola Mare Janer d'Andorra visita Núria.** Els mestres i professors, juntament amb l'equip directiu, van

fer una sortida de convivència el dia 11 de juliol al Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Núria, on van ser rebuts pel Rector cus-

todi, Mn. Joan Perera. Van visitar el cambril de la Mare de Déu i van poder pregar-hi per un bon treball en el proper curs.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

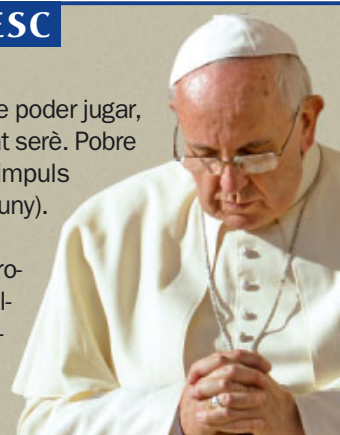

@Pontifex: «Maria és exactament com Déu vol la seva Església: Mare tendra, humil, pobre de coses i rica d'amor» (9 de juny).

@Pontifex: «En qualsevol circumstància, mireu de secundar la veu de l'Esperit Sant a través d'accions de bé concretes» (10 de juny).

@Pontifex: «Els infants han de poder jugar, estudiar i créixer en un ambient serè. Pobre d'aquell que sufoca en ells l'impuls joïós de l'esperança!» (12 de juny).

@Pontifex: «No us cansu de trobar Jesús a la pregària, escoltant la Paraula de Déu i participant en l'Eucaristia» (13 de juny).

Exercicis espirituals per als preveres a La Seu d'Urgell

Mn. Javier Vilanova, Rector del Seminari de Tortosa i que acaba de ser nomenat Rector del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, va dirigir al juliol els exercicis espirituals per als preveres que el Bisbat organitza cada any a l'estiu. Es van dur a terme al Seminari diocesà de la Immaculada Concepció de La Seu d'Urgell, i hi van assistir 19 preveres diocesans. El dilluns

dia 16 s'hi va fer present l'Arquebisbe Joan-Enric per donar la beninguda als exercitants i presentar a Mn. Javier Vilanova. L'Arquebisbe d'Urgell informà en unes paraules inicials de l'estat de salut d'alguns preveres, d'algunes notícies diocesanes i anuncià els nomenaments de Mn. Gabriel Casanovas al Seminari Major d'Urgell i al Major Interdiocesà.

Nou equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà

L'Arquebisbe metropolità de Tarragona i els bisbes de les sis diòcesis sufragànies de la Província Eclesiàstica Tarracense (que comprèn les diòcesis de Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic) van nomenar el passat mes de juliol un nou equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya per tres anys. Aquest equip estarà format per Mn. Javier Vilanova Pellisa, com a Rector, Mn. Gabriel Casanovas Vila, com a Vicerector, i Mn. Jaume Gené Nolla, com a Director espiritual.

El Bisbe delegat per a acompanyar el Seminari continuarà essent Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i President de

la Comissió de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola. Mn. Javier Vilanova Pellisa (La Fatarella - Tarragona, 1973) és prevere del bisbat de Tortosa des de 1998, Rector del Seminari Diocesà de Tortosa, Delegat diocesà de Catequesi i de Pastoral Vocacional. Mn. Gabriel Casanovas Vila (Rubí - Barcelona, 1978) és Prevere del bisbat d'Urgell des de 2016, Vicerector del Seminari diocesà d'Urgell i Subdelegat diocesà de Joventut. Mn. Jaume Gené Nolla (Vinyols i Els Arcs - Tarragona, 1972) és Prevere de l'arquebisbat de Tarragona des de 1999, recentment nomenat nou Rector del Seminari de Tarragona.

Festa de la Mare de Déu del Carme a la Diòcesi

L'Arquebisbe d'Urgell va presidir, el dia de la Festa de la Mare de Déu del Carme, l'Eucaristia que aplegà les religioses de la comunitat de carmelites de Sant Josep de la Residència de la Immaculada (Tartera a Prats i Sansor, comarca de la Cerdanya) i molts devots d'Alp i altres llocs de Cerdanya. Concelebrà el Capellà de la Residència Mn. Enric Bonet. Al final de la missa foren beneïts els escapularis que es distribuïren als devots, perquè els protegís i remarqués la seva filiació de Maria, Mare de l'Església des de la Creu del Senyor. L'Arquebisbe remarcà en l'homilia l'ideal dels carmelitans de «viure en obsequi de Jesucrist» que les religioses carmelites de Sant Josep i

tots els devots de la Mare de Déu del Carme podem i hem de viure, adaptant-lo en els nostres compromisos i situacions personals. Pregaren també pels mariners i la gent vinculada al mar, així com per tots els carmelitans d'arreu del món, i les necessitats de les nostres famílies.

Festa de la Mare de Déu del Carme a La Seu d'Urgell

Dilluns dia 16 de juliol va tenir lloc la tradicional Missa de la M. D. del Carme davant la imatge que la recorda a la plaça del Carme de la ciutat de La Seu d'Urgell, on hi havia hagut un convent carmelità. La Missa fou presidida pel Rector de la Pquia. de Sant Ot i Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, i concelebrada per Mn. Jordi Miquel i Mn. Xavier Parés, sacerdots de La Seu. Al final de la Missa es cantaren els goigs de la Mare de Déu del Carme i es repartí coca i vi entre tots els devots.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1C 2,1-5 / SI 118 / Lc 4,16-30]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac.

4. ■ Dimarts [1C 2,10b-16 / SI 144 / Lc 4,31-37]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; san-

ta Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimecres [1C 3,1-9 / SI 32 / Lc 4,38-44]. Santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dijous [1C 3,18-23 / SI 23 / Lc 5,1-11]. Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat.

7. ■ Divendres [1C 4,1-5 / SI 36 / Lc 5,33-39]. Santa Regina, vg. i mr.;

santa Judit, personatge bíblic; sant Albí, bisbe.

8. □ Dissabte [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé més breu: Mt 1,18-23)]. Naixement de la Benaurada Verge Maria, festa de tradició oriental (s. V). A *Urgell* (territori de Catalunya): Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi; a *Urgell* (Principat d'Andorra): Mare de Déu de Meritxell, patrona principal d'Andorra;

sant Adrià, soldat màrtir a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701), santa Adela (s. XI), religiosa.

9. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,4-7a / SI 145 / Jm 2,1-5 / Mc 7,31-37]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre (Solsona).

Diumenge XXII de durant l'any (B)

COMENTARI

El Senyor, el nostre Déu, és l'únic

El Deuteronomi testimonia la més autèntica tradició jueva amb el Credo monoteista: *ESCOLTA, Israel; el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'ÚNIC* (Dt 6,4s).

L'obediència als Manaments del Senyor neix motivada per l'acció alliberadora de Déu en la seva història. Així la Llei no ve imposada des de fora sinó que arrela en l'agraïment *assenyat* i la llibertat *intel·ligent* d'un poble creient. *Si compliu els manaments del Senyor, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents.*

Més encara: *Entrareu al país que el Déu dels vostres pares us dona i en prendreu possessió.*

Quin Jaume és l'autor de la carta de sant Jaume? El títol «*servent de Déu i de Jesucrist*» i el fet d'escriure amb autoritat a l'Església universal (*les dotze tribus d'arreu del món 1,1*) fa pensar en el germà del Senyor, líder destacat de l'Església primera de Jerusalem.

L'element comú de les exhortacions és la preocupació perquè la fe no sigui només teòrica sinó pràctica, amb fets concrets en tots els camps de la vida.

La iniciativa amorosa amb què Déu fa *néixer a la vida* els seus fills no és força cega de *desigs que atreuen i se dueixen* (v. 14) sinó *do* que Déu decideix *lliurement*.

La resposta dels bons fills consistirà en *acollir amb docilitat la paraula plantada: una paraula que té el poder de salvar-vos*, sempre i quan *no us limiteu a escoltar-la* sinó que *la poseu en pràctica*.

La polèmica contra tot legalisme desconnectat de l'esperit, encetada pels profetes i refermada per Jesús, fou fidelment continuada per l'Església primera, en especial sant Pau. Les prescripcions levítiques sobre la *pureza ritual* (Lv 11-16) volien indicar a l'exterior la qualitat singular de tot allò —persones i objectes— que ha d'entrar en contacte amb Déu.

Però *res del que entra dins de l'home des de fora no el pot contaminar. Només allò que surt del cor de l'home el pot contaminar*: diu Jesús qualificant de comedians o *hipòcrites* els qui, *per mantenir les tradicions dels homes, abandonen els Manaments de Déu*. Està en joc la fidelitat a Déu que *en diverses ocasions i de moltes maneres antigament havia parlat als Pares per mitjà dels profetes; però ara ens ha parlat en la persona del Fill* (He 1,1).

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del Llibre del Deuteronomi (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dona, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us dono ni en tragueu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us dono avui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica. Si ho feu així, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents: quan sentiran dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és una nació assenyada i molt intel·ligent." I realment, quina és la nació que tingui els seus déus tan a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invocuem? I, quina és la nació, per gran que sigui, que tingui uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui?».

▶ Salm responsorial (14)

R. *Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?*

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 1,17-18.21b-22.27)

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganyàreu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment, i quan tornen del mercat no mengen sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua, vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Esriptura: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dona és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans". Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.» Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us dic: Res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home, el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home.»

▶ Lectura del Libro del Deuteronomio (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Ahora, Israel, escucha los mandatos y decretos que yo os enseño para que, cumpliéndolos, viváis y entréis a tomar posesión de la tierra que el Señor, Dios de vuestros padres, os va a dar. No añadáis nada a lo que yo os mando ni suprimáis nada; observaréis los preceptos del Señor, vuestro Dios, que yo os mando hoy. Observadlos y cumplidlos, pues esa es vuestra sabiduría y vuestra inteligencia a los ojos de los pueblos, los cuales, cuando tengan noticia de todos estos mandatos, dirán: "Ciertamente es un pueblo sabio e inteligente esta gran nación". Porque ¿dónde hay una nación tan grande que tenga unos dioses tan cercanos como el Señor, nuestro Dios, siempre que lo invocamos? Y ¿dónde hay otra nación tan grande que tenga unos mandatos y decretos tan justos como toda la ley que yo os propongo hoy?».

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 1,17-18.21b-22.27)

Mis queridos hermanos: Todo buen regalo y todo don perfecto viene de arriba, procede del Padre de las luces, en el cual no hay ni alteración ni sobra de mutación. Por propia iniciativa nos engendró con la palabra de la verdad, para que seamos como una primicia de sus criaturas. Acoged con docilidad esa palabra, que ha sido injertada en vosotros y es capaz de salvar vuestras vidas. Poned en práctica la palabra y no os contentéis con oírla, engañándoos a vosotros mismos. La religiosidad auténtica e intachable a los ojos de Dios Padre es esta: atender a huérfanos y viudas en su aflicción y mantenerse incontaminado del mundo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquel tiempo, se reunieron junto a Jesús los fariseos y algunos escribas venidos de Jerusalén; y vieron que algunos discípulos comían con manos impuras, es decir, sin lavarse las manos. (Pues los fariseos, como los demás judíos, no comen sin lavarse antes las manos, restregando bien, aferrándose a la tradición de sus mayores y al volver de la plaza no comen sin lavarse antes, y se aferran a otras muchas tradiciones, de lavar vasos, jarras y ollas).

Y los fariseos y los escribas le preguntaron: «¿Por qué no caminan tus discípulos según las tradiciones de los mayores y comen el pan con manos impuras?».

Él les contestó: «Bien profetizó Isaías de vosotros, hipócritas, como está escrito: "Este pueblo me honra con los labios, pero su corazón está lejos de mí. El culto que me dan está vacío, porque la doctrina que enseñan son preceptos humanos". Dejáis a un lado el mandamiento de Dios para aferraros a la tradición de los hombres».

Llamó Jesús de nuevo a la gente y les dijo: «Escuchad y entended todos: nada que entre de fuera puede hacer al hombre impuro; lo que sale de dentro es lo que hace impuro al hombre. Porque de dentro, del corazón del hombre, salen los pensamientos perversos, las fornicaciones, robos, homicidios, adulterios, codicias, malicias, fraudes, desenfreno, envidia, difamación, orgullo, frivolidad. Todas esas maldades salen de dentro y hacen al hombre impuro».